

[Landbrugsministeren.]

det er noget, der maa tages i Betragtning; man kalder det „Soyamælk“, men det har selvfølgelig ikke noget som helst med Mælk at gøre i den almindelige Betydning. Derfor er der i Lovforslagets § 1 givet en mere omfattende Definition, der skal kunne rumme alle de forskellige Produkter, der er i Handelen eller kan tænkes at komme i Handelen, idet der i § 1 siges, at den saakaldte Margarinelov, Loven vedrørende Tilvirkning og Forhandling af Margarine, skal gælde for „Fedtemulsioner af enhver Art, hvad enten de er bestemt eller egnet til Menneskeføde eller Foderbrug, for inddampede eller indtørrede Fedtemulsioner, for Stoffer, der ved Opblanding med Vædske giver en Fedtemulsion, samt for Produkter, der er fremstillet af saadanne Fedtemulsioner m. m.“, og her tænkes der navnlig paa den Mulighed, der meget vel kan forekomme, at den Flødeis, som jeg omtalte før, fremstilles af kunstig Fløde, altsaa af Fløde, der ikke har sin Oprindelse i Mejeribruget.

Jeg tror, det er betimeligt og nødvendigt, at der gives Tillægsbestemmelser til de to Love, jeg her har nævnt, nemlig Smørloven og Margarineloven, saaledes at de omtalte nye Produkter ogsaa kommer ind under en rimelig Kontrol, først og fremmest af Hensyn til Forbrugerne, men ogsaa af Hensyn til Mejerierne, og jeg kan saa meget mere anbefale, at dette sker, som Producenterne af Flødeis selv har ønsket en saadan Kontrol, for at en usund og urimelig Konkurrence kunde blive udelukket. Idet jeg ogsaa for det sidstnævnte Lovforslags Vedkommende skal henvise til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale begge Lovforslagene til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til Justitsministeren, for at han kan fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Rytter): Jeg har den Ære for det høje Landsting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov for Færøerne Nr. 76 af 12. Marts 1923 om den kommunale Beskatning*. Forholdet er det, at Amtsrepartitionsfondsskatten nu udredes med $\frac{1}{4}$ af Kommunerne efter Skøn og med $\frac{3}{4}$ i Forhold til Kommunernes Indtægter. Dette blev vedtaget i 1923 i Henhold til Lagtingets Indstilling. Regeringen havde paa det Tidspunkt ment, det var bedst at opkræve Halvdelen paa hvert

af de to Grundlag, men Lagtinget fastholdt sin Stilling om $\frac{1}{4}$ efter Skøn og $\frac{3}{4}$ efter Indtægten. De Aar, der er gaaet, har imidlertid vist, at det er umuligt for Lagtinget nogenlunde at faa udlignet Byrden, naar der kun maa fordeles $\frac{1}{4}$ efter Skøn. Man foreslaar derfor, at man sætter det op til Halvdelen, hvoraf Følgen maa blive, at den øvrige Halvdel maa paalignes ifølge Indtægten. Idet jeg henviser til Motiverne, tillader jeg mig at anbefale en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget her i Tinget.

Jeg skal endvidere fremsætte *Forslag til Lov om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m.* Dette Forslag er jo en gammel Bekendt af det høje Landsting, idet Forslaget hidtil er fremkommet hvert Aar i den første Tid efter Krigen, og senere hvert andet Aar. Forholdet er det, at man paa Grund af Forholdene paa Arbejdsmarkedet rundt omkring i Europa endnu ikke har kunnet gaa over til de gamle lettere Regler om Adgang til Riget. Vi mener, at vi maa følge de andre Lande paa dette Omraade, idet Danmark selvfølgelig ikke kan indtage en isoleret Stilling overfor de øvrige Lande. Derfor gaar Forslaget ud paa at indføre Regler, der letter og simplificerer, og Regler, der tilsigter en gradvis Overgang til et mere og mere frit Samkvemsforhold mellem de forskellige Lande. Jeg skal for Eksempel nævne, at det foreslaas her i Lovforslaget, at man ved kgl. Resolution skal kunne indføre Pas eller bestemme, at anden Legitimation er tilstrækkelig. Med andre Ord, hvis man ved Overenskomst med et andet Land kan opnaa en lettere Fremgangsmaade end Passystemet ved en eller anden Legitimation, skal man være bemyndiget til dette ved kgl. Resolution. Endvidere indføres den Regel, at fremmede, der kommer herind i Landet, skal have Lov til at være her uden Tilladelse i 4 Maaneder. Hidtil har man kun ment at kunne strække sig til 3 Maaneder. Vi har ment at kunne gaa til 4 Maaneder, uanset at vi derved er noget mildere end vore Nabolande. Endvidere har Ministeriet ment, at de Opholdsbøger, som i saa stor Udstrækning udstedes for Udlændinge, maa man kunne se bort fra overfor Personer, der er forsynet med Pas, idet vi mener, det bliver dobbelt Ulejlighed, naar man i disse Tilfælde forlanger Opholdsbøger. Vi foreslaar derfor fra Ministeriets Side at gaa bort fra dette.